

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز و آرزوی طول عمر زیاد برای شما: اینکه ما در عقائد توحیدی خود معتقدیم که دنیا در قبضه ی خداست و همه کاره عالم فقط و فقط اوست و هیچ چیزی از دست خدا در نرفته است و عدم او یعنی عدم کل هستی و اراده ی ما نیز در طول اراده ی حضرت رب کریم است و جز خیر از ایشان صادر نمی شود و بطور کلی هیچ ما سوی الله اثر استقلالی ندارد پس: معنای این دعای ما که به خداوند عرضه می‌داریم خدایا ما را به خود وامگذار در چیست؟ مگر چنین چیزی اصلا ممکن است؟ (بنده بارها دوستان و نزدیکانی را دیده ام که به هیچ وجه اعتقادات توحیدی قوی ندارند ولی خداوند بسیار با آنها مهربان است و از آنها دستگیری کرده و خودشان اصلا از این موضوع اطلاعی ندارند یا به حساب خوش شانسی می‌گذارند)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی خداوند کسی یا جامعه‌ای را به خود واگذارد، آن را از رحمت حضرت حق محروم می‌شوند و نتیجه‌ای که باید در راستای خلقت خود بگیرند، نخواهند گرفت. موفق باشید